

MIES

Ze zwaait niet meer
Weg zijn de gordijnen
Leeg en hol is alles
Achter het glas

Ze verschijnt niet meer
Lang, slank en teer
Achter de balkondeur
Tussen de vitrages
Eerst starend, mompelend
En daarna zo blij als een kind
Dat een vriendje ziet
Zwaaïend en knikkend
Kijkend naar de lucht
"Mooi weer, he" of juist niet
"Goh, wat een weertje, he
Wat regent het pijpenstelen"
Verstaan doe ik haar niet
Toch zie ik dat ze "Dag lieverd" zegt
Want dat zegt ze ook wanneer ik haar met rollator
op straat tegenkom
Maar nu niet meer. Dus:

Dag lieve Mies
Naar wie moet ik nu zwaaien
Als ik uit mijn raam staar
en onze blikken niet meer kruisen

Daag lieve Mies
Als ik binnenkort naar het
trendy interieur van je opvolger kijk
Zal ik aan je statige glazen kroonluchters denken
Zal ik je tere bleke gezicht voor de geest halen
en je perfect opgestoken knoet, jaren vijftig stijl

Daag dag lieve Mies
Rust zacht naast je dierbare man
Eindelijk weer samen

Daag daag lieve Mies
Wat heb je toch oud mogen worden
93 en dat met al die trappen
En wat was het toch fijn
dat ik je zwaaïende buurvrouw mocht zijn

Daag daag dag lieve Mies
Vaar wel. Geen regen meer voor jou.
Nu slechts zonnestralen.
Daaaag